

Uit een werk van Joachim Jeremias († 1979) *

Jezus vertelt de gelijkenis
‘van de arme Lazarus en de rijke man’
om mensen, die lijken op de rijke en zijn broers,
voor het dreigende noodlot te waarschuwen.
De arme Lazarus is maar een nevenfiguur,
een contrastfiguur.
Het gaat om de zes broers,
en men kon de gelijkenis beter noemen
«Van de zes broers».
De overlevende broers
—die hun pendant hebben
in de mensen van de zondvloedgeneratie
die argeloos van het leven genoten,
zonder het bruisen
van de naderende zondvloed te horen —
zijn mensen van het aardse leven,
zoals hun gestorven broer.
Zoals deze leven zij in harteloze zelfzucht,
doof voor Gods woord,
daar zij menen dat met de dood alles uit is (v.28).
Honend hebben zulke sceptische wereldmensen
Jezus voorgehouden
dat Hij hun wel een stevig bewijs
voor het leven na de dood meet geven,
willen zij zijn dreiging ernstig nemen.
Jezus zou hun de ogen moeten openen,
maar de inwilliging van hun eis
zou niet de juiste weg zijn.
Een wonder zou zinloos zijn ;
zelfs het grootste wonder,
de opstanding van een dode,
zou vergeefs zijn.
Want wie zich niet buigt voor Gods woord,
zal ook niet door een mirakel tot inkeer gebracht worden.
«Door het horen worden wij niet gered».
De eis van een teken is een uitvlucht
en de uitdrukking van onboetvaardigheid.
Daarom geldt het:
In geen geval zal aan dit geslacht
een teken gegeven worden ^(Mc. 8,12).

* Joachim Jeremias, De gelijkenissen van Jezus Bilthoven, Nelissen 1968, 134-138 (*bij Lc.16,19-31*)